

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, DUNASZENTMIKLÓSI, NESZMÉLYI, SZOMÓDI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2026. 08. 02. - XXXVI. ÉVF. 4. SZ.

A láthatatlan Egyház csapdája, avagy van már marketingünk, csak élni kellene vele

Napjainkban, ha az Egyház jövőjéről beszélgetünk, szinte biztosan elhangzik a következő mondat: „Haladni kell a korrall.” Legyünk jelen a közösségi médiában, készítsünk jó honlapot, használjuk a modern kommunikáció eszközeit, találjuk meg az emberekhez vezető utat. Mindez valóban fontos. A mai ember másképp tájékozódik, mint akár húsz évvel ezelőtt, ezért az Egyház sem tehet úgy, mintha ez nem lenne valóság.

Mégis felmerül egy kérdés. Miközben új marketingeszközöket keresünk, vajon észrevesszük-e, hogy a legjobb reklámfelületeink már régóta a rendelkezésünkre állnak? Olyan eszközök ezek, amelyeket nem kommunikációs szakemberek találtak ki, hanem évszázadokon át formált a hit, a liturgia és a keresztény emberek tapasztalata.

Gondoljunk csak a templomainkra! A templomtorony nem csupán építészeti elem, hanem egy ég felé mutató felkiáltójel a falvaink, városaink közepén. Messziről hirdeti mindenkinek: *itt lakik az Isten*. Ehhez képest a modern építészeti megoldások vagy a költséghatékonyság miatt ma már sokszor elmarad a klasszikus torony, s a templom könnyen belesimul a lakóházak vagy irodák szürkeségébe.

Ugyanez igaz a harangszóra is. A harang az Egyház legszebb akusztikus hívása. Évszázadokon át ez strukturálta a családok napjait, hívott imára örömben és gyászban egyaránt. Ma mit tapasztalunk? A lakók vélt vagy valós nyugalomra hivatkozva sok helyen lerövidítjük, ha lehet alig hallhatóra halkítjuk, vagy teljesen elnémítjuk a harangszót. A kényelem

miatt digitális felvételekre cseréljük a valódit, és sokszor már csak vasárnap szólal meg. Ha az Egyház saját hangja elnémul a hétköznapiakban, hogyan várhatjuk el, hogy meghallják az Örömhírt?

A modern reklámvilág mindent megtesz, hogy kivonuljon az utcára, a fogyasztók közvetlen környezetébe. Az Egyháznak erre van egy csodálatos, kész liturgikus formája: a

körmenet. Amikor Úrnapján, a feltámadási liturgián vagy más ünnep alkalmával kivonulunk a templom falai közül, azzal azt üzenjük a világnak: Krisztus nem zárható be a templomba, Ő velünk jár a mindennapi életünk útjain is.

Mégis, mintha alábbhagyott volna a lelkesedésünk a körmenetek iránt. Sokan kényelmetlennek érzik a szervezést, az utcák lezárását, vagy egyszerűen szégyellünk a járókelők szeme láttára énekelni, imádkozni. Inkább behúzódnak a templomkert, a templom biztonságos falai közé, vagy teljesen elhagyjuk ezt a szép szokást. Pedig a körmenet a legtiszt-

tább köztéri hitvallás. Ha mi magunk nem megyünk ki az emberek közé, miért várjuk, hogy ők bejöjjenek hozzánk?

Természetesen a sorban megemlíthető a papság öltözete is. Reverenda, papi civil, liturgikus ruhák – mindegyik jel. Krisztus jelenlétét hirdeti, nem a pap fontosságát. Ha egy mentős vagy egy rendőr szolgálatban leveszi az egyenruháját, elveszíti funkcióját

a társadalom szemében. Egy reverendát vagy papi civilt hordó papot sokan észrevesszünk. Lesz, aki köszön, lesz, aki kérdez, lesz, aki csak elgondolkodik. A papi öltözet néma tanúságtétel. Olyan, amely nap mint nap emlékezteti a világot arra, hogy Isten ma is hív embereket az ő szolgálatára.

És van még egy örökségünk, amelyről talán a legkönnyebb megfeledkezni: a vasárnap megszentelése. A vasárnap nem egyszerűen a hétvége második napja vagy a bevásárlásra, ügyintézésre fenntartott szabadidő. Ez az Úr

napja, a feltámadás ünnepe, amikor az egész keresztény közösség Krisztus köré gyűlik. Régen ennek külső jelei is voltak. Az emberek felvették ünneplő ruhájukat, más volt a falu vagy a város hangulata, érezni lehetett, hogy ez a nap eltér a hét többi napjától. Ma sokszor már alig lehet különbséget tenni egy vasárnap és egy hétköznapi délelőtt között. Ha valaki lát bennünket templomba sietni, felismerné-e rajtunk, hogy valami igazán fontos eseményre készülünk? Vajon öltözetünk, viselkedésünk, egész kisugárzásunk arról tanúskodik-e,

folytatás a következő oldalon...

folytatás a címlapról...

hogyan az élő Istennel készülnünk találkozni? A vasárnap megszentelése a döntéseinkben is megmutatkozik. A harmadik parancsot nem csupán arra hív, hogy vegyünk részt a szentmisén, hanem arra is, hogy ezt a napot valóban Istennek szenteljünk. Amikor vasárnapra időzítjük a bevásárlást, amikor olyan szolgáltatásokat veszünk igénybe, amelyek nélkülözhetők lennének, akaratlanul is hozzájárulunk ahhoz, hogy másoknak ezen a napon is dolgozniuk kelljen. A szeretet olykor éppen abban mutatkozik meg, hogy lemondunk valamiről. Milyen jó lenne, ha előre gondolkodnánk, hétköznapi intéznénk el a bevásárlást, és vasárnap teret adnánk az imádságnak, a családnak, a pihenésnek és az emberi találkozásnak. Így a vasárnap újra látható tanúságtétellel válhat egy olyan világban, amely egyre nehezebben tud különbséget tenni ünnep és hétköznap között.

Különös ellentmondás, hogy miközben egyre gyakrabban beszélünk kommunikációról és marketingről, közben sokszor éppen ezekről a látható jelekről mondunk le. Mintha új eszközöket keresnénk, miközben a régiakat félretesszük. Pedig ezek a jelek évszázadokon át formálták Európa arculatát, és emberek millióit vezették közelebb Istenhez.

Természetesen nem arról van szó, hogy el kellene utasítani a modern kommunikációt. Szükség van a közösségi médiára, az internetes jelenlétre, az igényes kiadványokra és a korszerű megszólításra. Ezek hasznos eszközök lehetnek. Csakhogy az evangelizáció soha nem pusztán technikai kérdés volt. Az Egyház mindig a hiteles életével és a látható tanúságtételével tudta leginkább megszólítani az embereket.

Amikor Szent Pál apostol a Timóteusnak írt második levelében arra buzdít: „*Hirdesd az igét! Állj vele elő, akár alkalmas, akár alkalmatlan!*” (2Tim 4,2), akkor ez a felszólítás ma is érvényes. Nem azt mondja, hogy csak akkor tegyünk tanúságot, amikor ezért elismerést kapunk, vagy amikor ezt a világ természetesnek tartja. A keresztény ember küldetése az, hogy jelen legyen, látható legyen, és Krisztusra mutasson.

Ezért talán elsősorban nem új marketinget kellene keresnünk. Inkább újra felfedezni azt a gazdag örökséget, amelyet elődeinktől kaptunk. Merjünk harangozni, amikor annak ideje van. Merjünk megtartani körmeneteinket méltósággal és örömmel. Építsünk olyan templomokat, amelyek már megjelenésükkel is Istenre mutatnak. Papként pedig ne féljünk viselni azt az öltözetet, amely hivatalunkról beszél.

Lehet, hogy ezek a hagyományok régmódinak hatnak, de éppen ez adja a rendkívüli értéküket. Ne áldozzuk fel a küldetésünket a kényelem oltárán! Merjünk harangozni, merjünk méltósággal, lelkesedéssel megtartani körmeneteinket, merjünk láthatóvá tenni keresztény identitásunkat, és merjünk úgy megélni a vasárnapot, hogy azon valóban érződjön: ez az Úr napja. Az Egyháznak nem az a dolga, hogy loholjon a kor után, hanem az, hogy szilárd világítótoronyként utat mutasson benne. Ehhez pedig az kell, hogy látható, hallható és megtapasztalható valóság maradjunk a mindennapokban, és szüntelenül hirdessük az Örömhírt „akár alkalmas, akár alkalmatlan”.

Gábor atya

Lelkigyakorlat Leányfalun

Egyházközségeink tagjai idén is Leányfalun gyűltek össze az immár hagyományos éves lelkigyakorlatra. Az együtt töltött napok a lelki elmélyülés, a közös imádság és a testvéri találkozások jegyében teltek. A lelkigyakorlat előadója Németh Miksa OSB bencés szerzetes volt. Elmélkedéseinek középpontjában a nyolc boldogság állt. Miksa atya új nézőpontokból közelítette meg az evangéliumi szakaszokat, amelyek gazdagították a résztvevők lelki látásmódját. Gondolatait művészi alkotások segítségével is szemléltette, amelyek mélyebb megértésre és személyes elmélkedésre hívtak. Az előadások gazdag történeti háttérrel mutatták be a boldogságmondások korát és üzenetét. Történelemtanári tapasztalata különösen érzékelhető volt a bibliai összefüggések világos és hiteles bemutatásában. A mély gondolatiság és a közérthető előadásmód egyszerre tette inspirálóvá és befogadhatóvá a tanításokat. A közös imádságok és a csendes személyes elmélkedések tovább segítették a hallottak elmélyítését. A lelkigyakorlat alkalmat adott arra is, hogy egyházközségeink tagjai megerősítsék egymással való kapcsolatukat. A résztvevők gazdag lelki útravalóval térhettek haza. Hálat adunk Istennek a közösen megélt kegyelmekért, valamint Németh Miksa atyának a tartalmas és elgondolkodtató lelkivezetésért. A lelkigyakorlatról részletes beszámolót a következő lapszámban olvashatnak.

-jt-

Jubiláns Házaspárok Hálaadása Győrben

Ismét megrendezik Győrben a Nagyboldogasszony-székesegyházban a jubiláns házaspárok hálaadását szeptember 5-én, az előző évhez hasonlóan két csoportban. A 10:00 órakor kezdődő szentmise keretében az 5-35. házassági évfordulójukat ünneplők adnak hálat, majd 15:00 órakor a 40-70. évfordulójukat ünneplők. Mindazon házaspárok jelezhetik a sekrestyében szentmisék előtt ill.

után részvételi szándékukat augusztus 9-ig, akik ebben az évben ünneplik szentségi (egyházi) házasságkötésük 5., 10., 15., 20. stb. évfordulóját. Jelentkezéshez szükséges adatok: férj neve, feleség (lánykori) neve, szentségi házasságkötésük helye és ideje. Ülőhelyet és emléklapot kizárólag a határidőig regisztrált házaspárok számára tudnak garantálni. A névre szóló ültetés miatt a szer-

vezők kérik, hogy a házaspárok a szentmise kezdési időpontja előtt legalább fél órával korábban érkezzenek meg a Székesegyházba! Akik idős vagy mozgásukban korlátozott hozzátartozóikat szállítják, felhajthatnak a Káptalandombra, de parkolási lehetőség a Káptalandombon csak korlátozottan áll rendelkezésre. Szeretettel várják a jubiláns házaspárokat a közös hálaadásra!

Baji szalézi nyári oratórium 2026

Egy nyári oratórium megszervezésében az első nagy dilemma mindig a téma kiválasztása. Általában különböző mesefilmek vagy gyermekkönyvek között próbálunk dönteni. Idén azonban nem volt nehéz dolgunk, mivel múlt ősszel az animátorközösségünk egy részének lehetősége volt ellátogatni Olaszországba és bejárni Don Bosco életútjának legfontosabb helyszíneit. Így szinte adta magát, hogy egy „eredeti szalézi oratóriumot” szervezzünk a gyerekeknek.

Az elképzelés az volt, hogy megpróbáljuk a résztvevőket képzeletben elkalauszolni az 1800-as évek Torinójába, és átadni nekik azt az érzést, hogy milyen is lehetett abban az időben oratóriumba járó fiatalnak lenni. Miután ebben megállapodtunk, különböző munkacsoportokban hosszas tervezés és felkészülés következett, amiből mindenki kivette a részét.

A táborra június végén-július elején került sor. Az öt nap alatt rengeteg élményt szereztek a gyerekek és mi animátorok is. A hetet szentmisével kezdtük, vendégünk volt Savio atya, aki egyébként az őszi torinói útra is velünk tartott. A mise keretében történtek meg az ígértételek, öt képzést elvégzett fiatal tett nagyanimátori fogadalmat. Ezenkívül aznap a gyerekek egy állomásos játék során építőelemeket gyűjtöttek a Segítő Szűz Mária-bazilika kicsinyített másának felépítéséhez, táborhimnuszt tanultak és csoportperceken vettek részt. A hét többi részében is számtalan izgalmas és érdekes programra került sor. Az időjárás is lehetővé tette, hogy a keddi vizes játékokat senki se ússza meg szárazon, valamint azt is, hogy szerdán élményfürdőbe látogassunk el. Nagy sikert arattak még a műhelyfoglalkozások, amiken a már hagyományosnak számító lehetőségek mellett (foci, társas, kézműves) Don Bosco valdoccoi oratóriumát idéző programok is megvalósultak (asztalosműhely, szabás-varrás, pizzasütés...). Csütörtökön a már szintén hagyományosnak számító cluedo ihlette nyomozós játék

Szentmise Bikolon

Már több alkalommal voltunk a Bikoli Kápolnában, most is éltünk a lehetőséggel és többen is felkerekedtünk Dunaalmásról, Neszmélyről és más környékbeli településről is. Bertalan atya mellett, mint meghívott atya, korábbi plébánosunk, Milus Ferenc atya is jelen volt, mi több, ő mutatta be a szentmise áldozatot és tanított bennünket prédikációjával. Az atya beszélt a család bizalmáról és Isten szeretetéről, kiemelve, hogy Jézus csodái a hit megerősítésére szolgálnak. Az Újszövetségben Isten megelőző jóságát tapasztaljuk, amely Mózes által kérdezi a népet, hogy szolgálnak-e az Úrnak. Jézus kortársai bűnös nemzedéknek nevezik magukat, és csodákat várnak tőle, de Jézus nem a csodákra fókuszál, hanem az emberek hitét szeretné erősíteni. A legnagyobb csoda Jézus feltámadása, amely a kereszténység alapja. Az atya tanításában arra ösztönözte a jelenlevő híveket, hogy higgyenek Jézusban, és ne hagyják figyelmen kívül az örök élet lehetőségét, amelyet Krisztus hozott el. Az üzenet hangsúlyozza, hogy

Isten irgalma és szeretete mindig jelen van, és a hit fontos szerepet játszik az emberek életében. A prédikáció után a szép számú hívő közös imákkal, énekléssel folytatta a szentmisét, mely végeztével a kedves Lukrecia és László házigazdák egy kis agapéval kedveskedtek a jelenlevőknek, melyet ezúton is köszönünk nekik. Jó volt ismét találkozni Milus atyával, hisz sok évet töltött a dunaalmási és neszmélyi hívek lelki atyjaként. Hálásak vagyunk és szeretettel gondolunk úgy a korábbi, mint a jelenlegi lelkipásztorainkra, ilyen alkalmakkor is kérjük a Jóistent, áldja meg őket, hogy még sokáig legyen erejük a rájuk bízott nyájat vezetni.

-BL-

Német nyelvű szentmise Dunaszentmiklóson

Élve a szíves invitálással, a társegyházközségekből érkezett többi hívővel együtt június 20-án elzarándokoltunk a esti német nyelvű szentmisére Dunaszentmiklóstra melyet Ézsöl Krisztián atya mutatott be. A szentmisét követően a jó Dunaszentmiklósi hívek a plébánia udvarában egy kis agapéval vendégelte meg a híveket. Itt alkalmunk volt találkozni Krisztián

során a csapatok felgöngyölítették az eltűnt oltárkereszt ügyét. A záró szentmisében hálát adtunk az egész hétért és kértük a Jóisten kegyelmének kiadását az elkövetkezendő időszakra is.

Összességében elmondhatatlanul hálás vagyok, hogy idén is részt vehettem a táborban. Egy ilyen hét alkalmával, nem csak a gyerekek kötnek tartós barátságokat, ha-

atyával és sztorizgatni az együtt eltöltött időszak eseményeiről, és az elmúlt alatt történetekről. Az atya szívesen beszélt az új szolgálati helyén végzett munkájáról, mely azért merőben más mint a „hagyományos” lelkipásztori szolgálat. Érdeklődéssel hallgatta a személyes beszélgetések során a megjelent egyházközségek tagjai által elmondottakat, hisz ittléte alatt sok kezdeményezése volt és ezek egy része a mai napig nyomom követhető. Ezúton is köszönjük a Dunaszentmiklósi hívek szíves vendéglátását, és Krisztián atyának a jelenlétet. A Jóisten áldja meg a szervezőket és résztvevőket, köszönjük ezt a szép és tartalmas együttlétet.

nem a mi animátorközösségünk is összetartóbbá válik. Úgy hisszük, hogy ez a hét nem csupán egy nyári program volt, hanem egy kis szelete annak az örökségnek, amelyet Don Bosco ránk hagyott: egy olyan közösség, amelyben gyermekek és fiatalok szeretve vannak és ahol egymás az Isten jelenlétében lehetnek önmaguk.

Harsányi Fanni szalézi animátor

A lélek ára

„Ne féljetelek azoktól, akik a testet megölik, a lelket azonban nem tudják megölni!
Inkább attól féljetelek, aki a kárhozatba vetve a testet is, a lelket is el tudja pusztítani!” (Mt 10,28)

A mai ember mindent megtesz a biztonságért. Biztosításokat köt. Vigyáz az egészségére. Igyekszik megvédeni a vagyonát.

Elérkezik azonban egy ponthoz, ahol már a földi világi biztonságáért a legdrágább kincset, a lelket is feláldozza. Máté evangéliumában elhangzó mondatok pontosan erre a határmezsgyére mutatnak rá!

Ez az alapos figyelmeztetés rávilágít arra, hogy a földi hatalomnak és a külső körülményeknek megvannak a korlátai. Földi életünk során elvehetik a kényelmünket, a szabadságunkat, a munkánkat, de amint a lelkünket hagyjuk, hogy elvegyék, a teljes életünk semmivé válik. Ezért a lelkiismer-

retünk fontos vészjelző számunkra, hogy a lelkünket ne hagyhassuk kiárúsítani.

De valójában az igazi dráma akkor kezdődik, amikor mi, saját magunk áruljuk ki ezt a belső bástyát. Szerencsére országunkban ma már ritkán fenyeget minket a fizikai megsemmisítés meggyőződésünk miatt! De a „test megőlésének” modern változatai: az egzisztenciális zsarolás, a társadalmi kiközösítés vagy a digitális térben zajló értelmetlen „kommunikáció” mindennaposá váltak.

Amikor a nyugalomunk és a percek átvétele érdekében elhallgatjuk az igazságot, beállunk egy olyan sorba, amivel nem értünk egyet vagy elfordulunk a rászorulóktól, nehogy nekünk legyen bajunk, akkor pontosan a lelkünket árusítjuk ki testi

kényelemünkért. Ez a megalkuvás ára. A Bibliában szereplő „kárhozat” nem egy távoli, túlvilági büntetés! Ez az élő ember belső morális szétesés állapotát is bemutatja. Az az ember, aki megóvjá pozícióját, de elveszíti önazonosságát, valójában már a teste halála előtt kiüresedett. A lelke már elhagyta őt.

Jézus szavain nem szorongani kell, hanem egy felhívásnak kell tekinteni, mely lelkünket a szabadság útjára vezérli. Arra mindig emlékezzünk, hogy ha a lelkünket Istenre bízva megőrizzük, a világ elveszíti velünk szemben a zsarolási potenciálját. Mert létezik egy belső erő, amelyért semmilyen földi biztonság nem lehet túl magas ár.

-pik-

Ministráns kirándulás

Albert atya egy szép kirándulást szervezett a dunaalmási és neszemlyi ministránsok részére a Börzsönybe.

Utunk első állomása Zebegényben volt, ahol némi hegymászással elértük az Országzászlót és Trianoni emlékművet. Érdekes volt megtekinteni a Zebegényi Betlehemet sétánk kezdetén, majd ahogy egyre feljebb haladtunk, a pihenő fordulónál csodálatos panoráma tárult elénk. Fejet hajtottunk az Aradi vértanúk emléktáblája előtt, majd a Kálváriakápolna előtt elhaladva célba vettük a kilátót. Erre felkapaszkodva ismét gyönyörű panoráma tárult elénk a Dunával és a környező falvakkal. A magaslatról leérve a Kós Károly által tervezett impozáns freskókkal díszített Havas Boldog-

asszony-templom előterében pihentünk meg, csodálva a megvilágított freskókat, majd egy Mária énekkel vettünk búcsút a templomtól és Zebegénytől. A kocsikba ülve Márianosztrát céloztuk meg, ahol a gyönyörű pálos templomba tértünk be. Albert atya részletes idegenvezetésével sok információt kaptunk a helyről, még a templom alatti kriptába is volt alkalmunk lemenni.

Kis pihenő után indultunk tovább Nagy-börzsöny irányába, ahol a kocsikat leparkolva egy kiadós sétával elértük a kisvasút állomást. Útközben jónéhány pihenő ház, kis panzió mellett haladtunk el, majd bent a faluban a Lekvárlak irányába sétáltunk, ahol alkalmunk volt különböző ízű lekvárok és szörpök kóstolására, valamint

vásárlására is. Miután kellő képen elfáradtunk és megéheztünk, Albert atya egy finom ebédre invitált bennünket.

Az ebéd elköltését követően ismét felkerekedtünk, ezúttal már hazafelé vettük az irányt, ám még útba ejtettük és megtekintettük az Esztergomi Bazilikát kívülről, és a rondelláról letekintve gyönyörködhattunk a csodálatos felvidéki panorámában és a Börzsöny vonulataiban.

Kirándulásunkat egy fagyizással fejeztük be, majd búcsút véve egymástól, kocsiba ülve elindultunk hazafelé. Köszönjük a Jóistennek a szép kiránduló időt, Albert atyának a kiváló szervezést és a mindenkiről való gondoskodását.

Bélai Lajos

Úrnapi Tatán

2026. június 7-én, vasárnap este közös ünneplésre gyűltek össze egyházközségeink hívei. Az úrnapi ünnepi szentmise és körmenet évről évre különleges alkalom arra, hogy egy közösségként is kifejezzük hálánkat azért a nagy ajándékért, hogy az Úr az Oltáriszentségben közöttünk maradt. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Albert atya volt, akivel Gábor atya

koncelebrált, a diakónusi szolgálatot Magó Ottó látta el. A szentmisén temp-

lomunk Kapucinus Kórusa teljesített zenei szolgálatot.

Albert atya prédikációjában felhívta a jelenlévők figyelmét arra, hogy mit is jelent számunkra az, hogy Krisztus az Eucharishtiában valóságosan jelen van közöttünk. Felidézte az úrnapi körmenet kialakulásának történetét, valamint az eucharisztikus kongresszusok jelen-

tőségét. Mindenkit arra buzdított, hogy kapjon több helyet a szentségimádás az életünkben, hiszen az Oltáriszentségben velünk maradó Krisztussal való találkozás hitünk egyik legmélyebb forrása.

A szentmisét az úrnapi körmenet követte. Az Oltáriszentséget hordozó körmenet során négy szépen feldíszített sátornál álltunk meg közös imádságra és áldásra. A sátrakat a tatai Máltai Szeretetszolgá-

lat, egyházközségünk Karitás Csoportja, a neszemlyi egyházközség, valamint a Ferences Világi Rend készítette. Külön öröm volt látni az elsőáldozó lányokat, akik virágszirmot hintve kísérték az Úr Jézust a körmenet során.

Köszönjük mindazok szolgálatát és munkáját, akik bármilyen módon hozzájárultak ünnepszünkhöz: a sátrak készítőinek, a ministránsoknak, a kórus

tagjainak, az elsőáldozó lányoknak és családjaiknak, valamint minden résztvevőnek. Isten fizesse meg százszoros formában mindenki szolgálatát!

Tíz éve a szeretet szolgálatában – Tatai karitás-jubileum

A tatai Kalkuttai Szent Teréz karitászcsoport idén ünnepli tízéves fennállását. A jubileumi ünnepségre május 22-én délután a tatai Szent Imre-templomban és annak közösségi termében került sor. Az esemény méltóképpen tükrözte az elmúlt évtized szeretetteljes és önzetlen munkáját.

Elsőként a tatai Talentum Gimnázium elsős diákjai osztályfőnökük vezetésével egy különleges műsorral készültek, amely a bibliai történeteket a mai korunkra vetítette. A fiatalok előadása nemcsak kreatív és látványos volt, hanem arra is emlékeztette az összegyűlteket, hogy a régi tanítások ma is érvényesek és képesek útmutatást nyújtani az életünkben felmerülő mindennapi helyzetekhez. Az ünnepség különleges pillanata volt Nágel

Balázs előadása, aki megzenésített versekkel gazdagította a műsort. Előadása nemcsak a zene és költészet szépségét hozta elénk, hanem érzelmi mélységet is adott az ünnepi hangulatnak, amely méltó keretet biztosított a tatai karitász tíz évének megünnepléséhez. A műsor meghallgatása után a Dr. Lakatos Péterné Diósy Zsuzsanna csoportvezető ismertette az elmúlt tíz év karitász-tevékenységét. Hála és öröm volt a szívünkben, amikor Vadász Bálint, a Győri Egyházmegyei Karitás munkatársa, önkéntes munkánk megbecsülésének jeleként karitász-zászlót adományozott a csoportnak. Ezt követően a jelenlevőknek lehetőségük nyílt a kötetlen beszélgetésre, akik terített asztal mellett osztották meg élményeiket, beszélgettek a karitás közösségi munkájáról

és a rászorulóknak megsegítésében szerzett tapasztalataikról. Ezek a beszélgetések nemcsak a múlt értékeire emlékeztettek, hanem megerősítették a jelen közösségi kötelékét, és új lendületet adtak a jövőbeni segítő munkához.

A jubileumi alkalmunk nem csupán egy szervezeti évforduló volt, hanem ünnep, mely összekapcsolta a generációkat, a közösséget és a hitet. Megmutatta, hogy a karitás munkája nem csupán adományozásról szól, hanem az emberek közötti szeretet és összetartozás élő példája. Az esemény minden résztvevő számára emlékezetes marad, és új inspirációt ad a további évek szolgálatához.

Szöveg: Paksa Balázs és Kalkuttai Szent Teréz csoport, Tata / Győri Egyházmegyei Karitás

Cserkészcsapat – Júliusi krónika

A 722. Öveges József Cserkészcsapat júliusban megtartotta idei nagytáborát. Már hetekkel, sőt hónapokkal előtte lázas izgalommal készültek a cserkészek, hogy idén is a megszokott színvonalon tudjunk táborozni. Úticélunk Bernesebaráti, egész konkrétan az Oszlopóforrás volt.

Július 4-én egy közös bepakolással indítottunk, majd július 6-án a Sió raj, majd másnap a Zagyva raj utazott el a táborhelyre, hogy előkészítse a terepet a cserkészek érkezésére. Mindeközben a kósza sikeresen kószapróbát is tettek, őket könnyen meg lehet különböztetni kósza csomójukról és kék nyakkendőjük színéről. Július 9-én a cserkészek, 10-én pedig a kiscserkészek is csatlakoztak a táborozókhoz, így 73 fővel teljes lett a létszám.

„10 nap alatt a Föld körül” volt a keret-

mese, minden óra a Föld egyik országát jelenítette meg, és az Izmiá-csúcson összegyűlt India, Kína, USA, Oroszország, Tuvalu, Irán, Mexikó, Nigéria, Izland, Albánia és Franciaország. A táborozók segítettek Rezsónak és Raul Yakobunak küzdeni a nehézségek során. A tábor

alatt sok izgalomban lehetett részünk; az építkezések befejezésével számháború, sorverseny, kalmárjáték, táncház, kirándulás, tábortüzek, gyilkosos játék, pólófestés, vizes méta, népdaltanulások színesítették a mindennapokat.

A lelkeség idén kiemelt szerepet kapott; napközben lelki blokk, esténként

áhitat keretében volt lehetőségünk elcsendesedni, vasárnap pedig Janó atya látogatott hozzánk misét tartani. A kiscserkészek 14-én elbúcsúztunk, majd másnap portyázni indultunk. Kéménytúrák vártak az összes rajra, némelek megmászta a Csóványost, mások a Nagy-Hideg-hegyen éjszakáztak. A portyát egy közös pancsolással zártuk a kemencei strandon. Július 18-án pedig összepakoltunk, lebontottuk a tábor és búcsút vettünk a táborhelytől.

A vezetőség 19-én összegyűlt egy visszatekintésre, összegzésre, megbeszéltek a tanulságokat és javítanivalókat, hogy a következő tábor még ennél is jobban sikerüljön. A csapat hálásan köszöni a felajánlásokat, anyagi és másféle támogatásokat, fuvarozást, minden egyes segítséget, amit kaptunk! Köszönjük a Jóistennek ezt az idei tábor, hajrá 722!

Láthatatlan küzdelmek

*„Karoljátok fel tehát egymást,
amint Krisztus is felkarolt bűnösöket
Isten dicsőségére.” (Róm 15,7)*

Magyarországon az elmúlt években jelentősen nőtt a sajátos nevelési igényű (SNI) gyermekek száma. Hazánkban már több mint százezer érintett gyermek és családja éli mindennapi életét. A különleges bánásmódot igénylő gyermeket nevelő szülők élete a feltétel nélküli szeretet és a végtelen türelem tanúbizonysága. Az ő áldozatos mindennapjaik nem csupán gondoskodás, hanem egy folyamatos, csendes küzdelem! E napi küzdelem során minden apró fejlődési lépés: *egy új szó, egy sikeres cipőfűzés, egy nyugodt délután, egy elmosolyodott tekintet, egy önálló gondolat, vagy egy új mozdulat* felér egy káprázatos győzelemmel. De miért is „más” ez a győzelem? Mert ezen szülők szélnek eresztik a társadalmi elvárásokat, és a hivatalok merev előírásait. A szülők átértékelik a sikert! A gyermeket kizárólag önmagához mérik! Ők már felismerték, hogy a boldogság nem a társadalmi teljesítményelvárások kielégítésében rejlik, hanem a gyermek egyedi képességeinek kibontakoztatásában. Így minden „kis” győzelem tiszta, torzításmentes örömforrást jelent számukra. Ezek a szülők egyszerre pedagógusok, terapeuták és érdekérvényesítők, akik saját igényeiket gyakran háttérbe szorítva építenek biztonságos világot gyermekük számára. Kitartásuk példaértékű!

De ezen szülői kitartás sem rendelkezik kifogyhatatlan energiával. Mégis erejükön felül is rendszeresen bebizonyítják, hogy az elfogadás és a mély elköteleződés képes felülemelkedni a szembejövő akadályokon, és valódi értéket teremteni a legnehezebb élethelyzetekben is gyermekük számára. A tartós helytállásukhoz elengedhetetlen a szűkebb-, és tágabb környezetük, megértése és támogatása. De számukra nem csak a gyermeknevelés mindennapi gondjaival kell megbirkózniuk.

Állandó csatájukat meg kell vívniuk a fejlesztésekért és az oktatási jogosultságokért is. De mind ez nem elég. A társadalmi előítéletek elleni harcuk is rengeteg energiájukat emészt fel. A társadalom részéről gyakran tapasztalható egyfajta „üvegfal” e családok körül. A tapasztalatok alapján azt

mondhatjuk, hogy ezen családok a társas kapcsolatok és a társadalmi beilleszkedés terén is kedvezőtlenebb helyzetben vannak, mint az ép gyermeket nevelő szülők. Társadalmunkban még mindig sokan a szülői nevelés, fegyelmezés hiányának tulajdonítják az olyan veszélyeztetett állapotokat, mint az ADHD vagy az autizmus. Pedig ezen családok rengeteg energiáját felemészti az orvosi kezelések, és a gyermek fejlesztési feladatainak koordinálása. Emiatt kevesebb idejük marad a közösségi életre, ez pedig fokozatos elszigetelődéshez vezethet.

Habár a köztudat elvi szinten támogatja az esélyegyenlőséget, a gyakorlatban mégis sok ellenállást tapasztalható a sérült gyermekek jelenlététől az óvodákban, iskolákban, köznevelési intézményekben. De sok munkahelyen is érezhető ez a tartózkodás, távolságtartás. A családok elfogadását az is nehezíti, hogy gyakran az ellátórendszer is „barátságtalan” közegként veszi körül őket. Rendszeresen találkoznak az iskola- vagy óvodaválasztás során elutasítással. De sokszor az akadályt a nem megfelelő integrációs beállítottsággal rendelkező pedagógus jelenti. Még a mai időkben is, a népesség többségének véleménye szerint külön iskolában, óvodában kellene megoldani ezeknek a sérült gyermekek oktatását. Ez a szemlélet is tovább erősíti a kirekesztettség érzését a szülőknél.

Szükséges, hogy olyan kezdeményezések verjenek gyökeret, amely a gyermekek, és szüleik mentális, és közösségi támogatását is elősegítik. Ehhez nagy segítséget jelentenek például azok az alapítványok, melyek a gyermekek fejlesztésének szervezése, biztosítása mellett, a családok közösségi élményeivel és társadalmi szintű „láthatóságával” is foglalkoznak. Vagy a hasonló helyzetben lévő szülőkkel, illetve együttérző, megértő emberekkel közös programok, ahol nem kell magyarázkodni! Valódi változáshoz, nemzeti közösségünk minden tagjának befogadóképességére szükség van!

Az elfogadás ott kezdődik, ha:

Nem ítélünk el egy gyermek áruházi

nyafogása, vagy furcsa viselkedése miatt. Kérdezzünk, és segítünk, ahelyett, hogy a hátérben sutognánk.

Támogatjuk a gyermek beilleszkedését az iskolai, és társadalmi közösségekben.

Felismerjük, hogy az ép gyermekek számára is értékes tapasztalatszerzés és tanulás a sérült, beteg emberek elfogadása.

Akik feltétel nélküli el tudják ezeket a gyermekeket és családokat fogadni, azok felismerik, hogy e gyermekek nem „roszszak” vagy „elmaradtak”, hanem ŐK másként „működnek”, és öhozzájuk egyedi, de nem szegregált megközelítés szükség.

E gyermekek szülei nem sajnálatot, hanem szolidaritást és „*akadálymentesített*” hozzáállást igényelnek! Azonban erre nemcsak az intézményekben vagy a játszótereken és a szomszédságban, de legfőképpen a mindennapi tevékenységekben is szükség van. „*Szeretni valakit annyi, mint javát akarni, és hatékonyan tenni azért.*” XVI. Benedek, 2009.

-pik-

Kard és glória

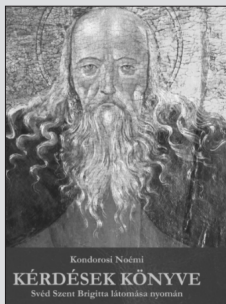
*„Szól a hírnök: 'Ne búsuljatok,
Megsegített minket László király!'”*

Szent László öröksége ma is velünk él! Szent László király nem csak a történelemkönyvek lapjain, hanem a magyar lélekben is kitörölhetetlen nyomot hagyott. Uralkodása a Magyar Királyság egyik legfényesebb korszaka volt, amelynek hatásait ma is érezzük. A törvény és a biztonság megalapozója László szigorú, de igazságos törvényeivel megszilárdította Magyarország létét Európa közepén. Megvédte az országunkat a külső veszélyektől, és átfogó belső békét teremtett. Ezzel végérvényesen integrálta a keresztény magyar államot Európába. A keresztény lovagszrmény mintaképe. A csatákban mutatott vitézsége és a gyengék védelme miatt vált a középkori lovagok példaképévé. 1192-es szentté avatása után kultusza futótűzként terjedt. Lász-

ló öröksége túlélte a századokat és mélyen beágyazódott a magyar kultúrába. Szent László valódi öröksége nem a csodákban rejlik, hanem abban a gyakorlatias, célratoró, erős államszervezetben, amely képessé tette Magyarországot

a túlélésre az évszázadok viharaiiban. *Szent László király, nemzetünk erős bástyája: oltalmazd Magyarországot, vigyázd a családok békéjét, és eszközöld ki számmunkra a Teremtő bőséges áldását. Ámen.*
-pik-

Könyvajánló

Kondorosi Noémi: Kérdések könyve – Svéd Szent Brigitta látomása nyomán Svéd Szent Brigitta Mennyei ki nyilatkoztatások című művének önálló egységét képező része a Kérdések könyve. Kerettörténete szerint egy szerzetes létrán felmászik felúton a mennyig és száz kérdést tesz fel Jézus Krisztusnak, aki ezekre türelemmel válaszol. Mi ez a száz kérdés? Minden, am embernek csak eszébe juthat! Kérdések Istenről, a teremtésről, megváltásról, életéről, halálról. Az Úr nemcsak válaszol, hanem szemléletformálást végez: hogyan viszonyuljunk a vagyonhoz, az igazságtalan élethelyzetekhez, mire használjuk a szabad akaratot, és megannyi más praktikus tanács hangzik el. Egy középkori szöveg áll előttünk, mégis aktuális, ma is minden hívőhöz - vagy kérdésekkel teli keresőhöz - szól. A szöveg most először olvasható magyar nyelven.

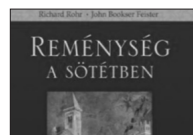
Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Gyóntatás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával gyóntatás.

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 10:00; Csütörtök: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00

Dunaalmás

Vasárnap: 11:30; Péntek: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Dunaszentmiklós

Szombat: 18:00; Csütörtök: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Neszmély

Szombat: 16:00; Péntek: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Szomód

Vasárnap: 8:30; Szerda: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 8:30, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00; Csütörtök: 18:00; Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00, téli időszámítás időszakában 16:00

Hétköznaponként Tata-Kapucinus kivételével a templomainkban csak akkor van szentmise, ha arra előre szentmiseszándékot jegeztettek be. Az aktuális szentmiserendről a hirdetésekből tájékozódhatnak.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2026. október 20. Kérjük, kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kézirateokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, dunaszentmiklósi, neszmélyi, szomódi, tata-tóvárosi, vértistolnai plébániák közös lapja - 2026.08.02. - XXXVI. évf. 4. sz.

Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Úrnapija

Ministráns kirándulás

Baji szalézi nyári oratórium 2026

10 éves a Karitás

Német nyelvű mise Dunaszentmiklóson

Leányfalui lelkigyakorlat